

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1533/2022
22.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Стеван Лазић, адвокат из ..., против туженог „GI Group HR Solutions“ ДОО Београд, чији је пуномоћник Милан Ивошевић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 335/22 од 02.03.2022. године, у седници од 22.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДАЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж1 335/22 од 02.03.2022. године и пресуда Основног суда у Шиду П1 44/2020 од 16.11.2021. године и предмет се враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шиду П1 44/2020 од 16.11.2021. године, ставом првим изреке поништено је као незаконито решење о отказу уговора о раду бр .. од 20.02.2020. године. Ставом другим изреке тужени је обавезан да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 121.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 335/22 од 02.03.2022. године, ставом првим изреке делимично је усвојена жалба туженог и преиначено је решење о трошковима парничног поступка из става другог изреке првостепене пресуде, тако што је одбијен захтев тужиље за накнаду трошкова поступка преко износа од 88.500,00 динара. У преосталом делу жалба туженог је одбијена и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужиља је доставила одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП и утврдио да је ревизија туженог основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени је са предузећем „НИС“ АД из Новог Сада закључио Уговор о набавци услуга од 24.11.2017. године, са анексима од 16.01.2018. године, 12.07.2018. године и 05.09.2019. године, који се односио на ангажовање радника. По основу тог уговора, тужени је са тужиљом закључио Уговор о раду 19.06.2019. године, на одређено време због повећања обима посла, у трајању од 365 дана, на пословима ... радник, с тим што ће се рад обављати у НИС АД Нови Сад, као наручиоцем, по основу Уговора о набавци услуга закљученог са тужилиним послодавцем. Побижаним решењем од 20.02.2020. године тужени је тужили отказоу уговор о раду са даном 29.02.2020. године, због смањења обима посла, у смислу члана 175. став 1. тачка 1. Закона о раду и члана 18. Уговора о раду. Тужила је до приватизације НИС АД Нови Сад 2014. године била код тог предузећа у радном односу на пословима ... радника, а затим је према уговорима о раду са лизинг компанијама, као што је и тужени, обављала послове на банзинским станицама у власништву НИС АД Нови Сад. У време доношења отказног решења тужила је обављала посао на бензинској станици у

Код овако утврђеног чињеничног стања, нижестепеним пресудама је тужбени захтев тужиле усвојен. У пресудама је наведено да је на основу исказа тужиле и саслушаних сведока утврђено да у фебруару 2020. године, када је тужили отказан уговор о раду, није дошло до смањења обима посла на бензинској станици у ..., него да је напротив обим посла у периоду децембар 2019. године – фебруар 2020. године био повећан. На радном месту тужиле примљена је нова запослена, која и данас обавља исте послове у НИС АД Нови Сад. Наведено је такође да током извођења радова на ауто путу Београд – Загреб, није био онемогућен прилаз наведеној бензинској станици, те да је иста радила и за време ванредног стања услед пандемије, са скраћеним радним временом и без рада ноћу. С обзиром да није дошло до смањења обима посла код правног субјекта код којег је тужила фактички обављала послове у време отказа уговора о раду, да образложење побижаног решења не садржи конкретне разлоге везане за смањење обима послова на бензинској пумпи у ..., као и да није истекао рок на који је уговор о раду на одређено време био закључен, то је поништено побижано отказно решење као незаконито.

По оцени Врховног касационог суда, основано се ревизијом туженог указује да је у нижестепеним пресудама због погрешне примене материјалног права, чињенично стање непотпуно утврђено.

Наиме, тужила је са туженим као послодавцем засновала радни однос на одређено време за послове који се обављају код НИС АД Нови Сад, на основу Уговора о пословној сарадњи тог предузећа и туженог као агенције за запошљавање. Побижаним отказним решењем тужене агенције као разлог за отказивање уговора о раду на одређено време наведено је смањење обима посла. Нижестепени судови испитивали су постојање оправданих разлога за отказивање уговора о раду у смислу члана 179. став 5. тачка 1. важећег Закона о раду, односно постојање смањења обима посла, али не у односу на туженог као послодавца, са којим је тужила закључила уговор о раду и који је донео решење о отказу уговора о раду, већ у односу на НИС АД Нови Сад, код кога

је тужила фактички обављала рад по основу уговора о пословној сарадњи између њеног послодавца и тог предузећа, а која пословна сарадња је престала 30.03.2020. године. Из изнетог произилази да је тужила у радно-правном односу са туженим, а не са НИС АД Нови Сад, иако је на бензинској пумпи овог предузећа обављала фактички рад. Наведено произилази и из исказа сведока ББ на рочишту од 30.03.2021. године, која је изјавила да ангажовани радници путем агенције нису били у радном односу са НИС АД, већ су свој радно-правни статус регулисали у агенцији, те да је свим запосленима који су рад обављали преко агенција за запошљавање код НИС АД Нови Сад морао престати радни однос због ступања на снагу Закона о агенцијском запошљавању. У поступку није утврђивано постојање отказних разлога у односу на туженог, са којим је тужила у радно-правном односу, а то што је на бензинској станици на којој је тужила обављала посао примљен нови запослени, није од значаја за оцену законитости отказног решења, из разлога што уговор о раду са новим запосленим није закључио тужени као тужилин послодавац. Зато су обе нижестепене пресуде укинуге.

У поновном поступку, првостепени суд ће узети у обзир изнете примедбе, употпунити чињенично стање саслушањем релевантних сведока и писане документације и оценити законитост отказног решења у односу на туженог као тужилиног послодавца, након чега ће донети правилну и закониту одлуку о основаности тужбеног захтева.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 416. став 2. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић